

го извѣстихъ за скорошното идване на подкрѣплението, нѣ
то видѣхъ, че отъ задната кръгла батарея на Б. пресѣкна
огъня и че отъ нея се спускатъ и бѣгатъ по рѣтвината
пушица солдате отъ Бранския (иовечето) и Орловския полкове,
прободохъ коня и тжртихъ на срѣща имъ.

— На кѣдѣ вий, братя! Срамъ! Назадъ! Русси сме
ий! Крѣснахъ азъ на бѣгущитѣ и спрѣхъ прѣднитѣ. Съ тѣхъ
единъ унтеръ офицеринъ.

— Ами тебе какъ не те е срамъ?! Обърнахъ се
къмъ него.

— Какво да сторимъ: ваше високоблагородие, началство-
го нѣма, всички господа избити!

— Помогни да съберемъ хората назадъ на батареята!
Тукъ, на рѣтвината, до дѣто да ободрихъ солдатитѣ и да
ти върнахъ на кръглата батарея, загубихъ повече отъ $\frac{1}{4}$ часъ,
буквално подъ порой отъ куршуне. Удивлявамъ се какъ не
ме убиха! *) Като заминахъ по нататакъ вѣжмъ полигѣ на
погилата, на която стои кръглата батарея, виждамъ подпол-
ковника Б., оставилъ своя постъ и тоя пѣтъ вече
се распорѣдилъ да изваджѣ ключоветѣ на оръдията. Олжтихъ
се вѣжмъ него

— Какво правите, за бога, полковникъ? стрѣлцитѣ
идѣтъ отъ дирѣ ми, а вий сте пресѣкнале огъня.

— А че какво да правѣ азъ, когато избѣга прикри-
тието! Възрази Б.

— Азъ върнахъ прикритието, потрудете се да отво-
рете огънь.

Макаръ че и не бѣхъ азъ началникъ на Б. нѣ въ
неразбранщината на боя, койго първъ удови време да вземе
пръжката, той и става капралинъ! Б. ме послуша
и се потжтра на батареята, койго незабавно възобнови огъня.
Нѣ на Б. това стори цѣль животъ, тѣй като слѣдъ
нѣколко минути, него го убиха на мѣсто съ куршунъ въ
челото: сякашъ че прѣдчуваше бѣдничкия, че не ще го

*) Турскитѣ стрѣлци обстрелваха тукъ пѣтя на 400 разкраще
разстояние.